परेषां चेतांसि प्रतिदिवसमाराध्य बक्कधा प्रसादं किं नेतुं विश्वास व्हद्य क्तेशकलिलम् । प्रसन्ने वय्येव स्वयमुद्तिचित्तामणिगुणा विविक्तः संकल्पः किमभिलषितं पुष्पति न ते ॥ १७५६ ॥

Wozu begiebst du dich, o Herz, um die Gemüther Anderer durch wiederholtes tägliches Schmeicheln zufrieden zu stellen, in ein Gewirre von Leiden? Bist du nur selbst zufrieden, so treten in deinem geläuterten Willen die Eigenschaften des Zauberjuwels zu Tage, und welchen deiner Wünsche erreichte dann nicht dieser Wille?

परेषामात्मनश्चेव या अविचार्य बलाबलम् । कार्यायोत्तिष्ठते मोहादापदः स समीकृते ॥ १७५७ ॥

Wer, ohne vorher der Feinde und seine eigene Stärke oder Schwäche zu prüfen, zur That schreitet, den verlangt es nach Missgeschick.

परिति यो उतिथि: सायं s. zu Spruch 171.

परैः संभुज्यते राज्यं स्वयं पापस्य भाजनम् । धर्मातिक्रमतो राजा सिंन्हा क्सितवधादिव ॥ १७५७ ॥

Wenn ein König das Gesetz übertritt, so ergeht es ihm wie dem Löwen, wenn dieser einen Elephanten umbringt: die Feinde ziehen den Nutzen von seiner Herrschaft und er selbst wird zum Gefäss der Sünde.

परेाते कार्यक्तारं प्रत्यते प्रियवादिनम् । वर्जयेतादशं मित्रं विषकुम्भं पयोमुखम् ॥ १७५६ ॥

Einen solchen Freund, der hinter dem Rücken unsere Sache zu hintertreiben sucht, in unserer Gegenwart aber freundlich redet, sollen wir meiden wie einen Krug mit Gift, der auf der Oberfläche Milch zeigt.

परापकारः कर्तव्यः प्राणीः कएठगतैरपि । परापकार्जं पुणयं तुल्यं ऋतुशतैरपि ॥ १७३० ॥

Wir sollen Andern Dienste leisten, selbst wenn die Lebensgeister uns schon in der Kehle stecken (so v. a. selbst wenn wir dem Tode nahe sind): das Verdienst der Hülfeleistung kommt sogar hundert Opfern gleich.

1726) Внактв. 3, 62 Вонг. 60 Навв. 51 lith. Ausg. b. विश्वातः कालितम्, विप्तलम् und विकासम् st. कालिलम् e. म्रातः st. एव, गुणो unsere Aenderung für गुणो und गणो. d. विविक्तः, विवेकाः und विमुक्तः; संकल्पं und संकल्पं.

1727) Рамкат. III, 87. b. या विचार्य Koseg.

1728) Ніт. III, 167. а. वित्तं st. राड्यं. 1729) Ка̂n. 18 bei Навв. 313. bei Новевв 73. Saмskrtapâthop. 54. ÇKDв. u. परातः. Ніт. I, 71. Galan. Varr. 164. d. विष्कुम्न. 1730) Padmottarakhanda 22 im ÇKDв. u. परापकारः. Der Spruch wird Dadhiki in den Mund gelegt.